

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Venatio Sacra. Sive Puer Amissus

Cabilliau, Baudouin

Lovany, 1642

Elegia II.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70011](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70011)

Sic ubi mi IESV fugis, ô pulcherrime rerum;
 Par flori, viduus lumine languet amor.
 Nec languere diu potis est, necis induit omen
 Mestus Amor, moesto mater amore perit.
 Vis ut uterque cadat, pia mater, Amorque parentis?
 Vltimus hic casti fructus Amoris erit?
 Nempe mei speculum nullis occurrit in oris.
 Omnibus ergo perit matris imago locis.
 Est tamen hic agræ blandum solamen amanti,
 Nec mea lux IESVS totus ut umbra, fugit:
 Corpus abit, fateor, sed corporis hæret imago.
 Sic puer usque fugit, sic puer usque redit:
 Dum fugit, acre meo figit sub pectore vulnus;
 Dum redit huc almam vulneris adflat opem.

ELEGIA II.

1. *Puerorum varia Studia.*
2. *Christus Puer fabrili arte crucem struit.*
3. *Adit Ierosolyman cum matre.*
4. *Remanet illic, & docet Scribas.*

QVare, rudi simplex quos mente puertia ludos
 Parrurit, è puero dein paritura virum,
 Inuenies, rapidis cui cor leue ventilet alis,
 Ludicra cura pilæ, ludicra cura trochi,
 Inuenies, doctas qui Palladis ambiat artes,
 Seu Maro magne tuas, seu magè Marce tuas:
 Inuenies, quem lora canum, vel rara ferarum
 Reria detineant, vel vaga ducat auis.
 Inuenies, qui ferta rosis concinnet ad aras,
 Primaque de violis vota, precesque literæ,
 Inuenies, alium cui linea reddat Apellem,
 Fingere docta viros, fingere docta nurus:
 Ars decet, artis opus quis non miratur, & optat
 Arte frui? quem non extulit artis honos?
 Sed loquar in tenero quid agat puer entheus æuo,
 Quia qui nescit, pensa laboris amat.

Asciolas

Ascias, ferasque inter, lævesque dolabras,
 Ceu pueri ludus nobile feruet opus.
 Et varios fabrâ celer expedit arte labores,
 Effingitque quadrâ de trabe sæpe crucem:
 Ab puero siquidem discit iam ferre, quod olim
 Vir feret, antè crucem crux cui corda grauat.
 Sera sed hæc olim, stat fors voluentibus annis:
 Postera cum pulchrum viderit hora decus,
 Hæc inter, patrijs tectis tuba sacra parentes
 Euocat, & fastos imperat ire dies.
 Illic ergo parens properat, properatque parentis
 Sponsus, item properat iunctus vtrique puer.
 Iamque pari graditur per plana, per aspera gressu.
 Quod præit alma parens, Gnatu adumbrat iter.
 Et tandem Solymæ sanctus puer adstitit ædi,
 As comiti iunctas nequit vrimque manus:
 Hic pingues liquidis thus implet odoribus aras,
 Ebriaque affuso stridet acerra mero:
 Iam sat vbi sacris adoleuit idonea flammis
 Hostia, thuricremis hostia læta focis;
 Ad patrios exinde parens reditura penates,
 Descendit, Solymo prona per arua iugo.
 Et iam carpit iter, condensâ septa coronâ,
 Illic inde nurus cingit, & inde puer.
 Inde sed absistit pueris puer omnibus vnus
 Carior, incertis que aqolat ille plagis.
 Quem procul hamatis ceu saucia dama sagittis,
 Virgo peregrino quæritat ægra solo.
 Quæritat, incassum raptumue quiritat I E S V M.
 Ille Sionæâ rupe retorquet iter.
 Quid nisi Sionias agnus sacer ambiat aras,
 Victima que nusquam gratior vlla litat:
 Quaque suis aris tener adsidet ipse Sacerdos:
 Erudit antique lex noua legis opus,
 Cui fuit ambrosijs diuina Sijada labellis.
 Fronte pudor, vultu forma modesta sedet.
 Et licet hic oculos matris iam fallat & aures
 Nec lux inde micat, clara nec aura sonat.

Nole

Nolo putes diuina puer Sapientia diuina
 Errer, at errorem dedocer ille Sophos.
 Nil pueri puero est, magnum sapit ille magistrum.
 Quæque regunt Mosen, mystica vela, leuat.
 Nec silet antiquis oracula condita fastis.
 Si quid aui doceant, plus docet ille nepos.
 In puero ne quæso, breues quis censeat annos.
 Ille puer Sophiæ sæcula cana sapit.
 Eia facesse Σοφῶν aui matura senectus.
 Nil facit ad puerum ruga seuera meum.
 Erudit hinc canas facunda puertia barbas.
 Præ puero hoc, pueros non nisi crede senes.
 Prisca Σοφῶν procul immensos quor' iere per orbes
 Sæcla; breui pueri dic modo clausa sinu.
 (a) *Tubis argenteis in lege Mosis euocabantur Iu-
 dai ad festa solennia ter in anno.*

ELEGIA III.

Amor venatoris specie suum defert
 B. Virgini obsequium.

1. *B. Virgo queritur sibi amissum puerum.*
2. *Amor B. Virginis comes audit querelam.*
3. *In venatoris habitu.*
4. *Cum apparatu venatico.*

VOX B. VIRGINIS.

Q Vando peregrinis descendo Sionis ab aris,
 Nec scio, sera nigris quid vehat hora rotis;
 Accingunt latus omne nurus, latus omne puelli.
 Quos tenet implexâ mater amica manu.
 Et denso pede feruet iter, per aperta viarum:
 Ipsa steteri medio sola repente choro.

Hionulus